

PINTÉR LAJOS

Kis, kamasz dublett

Márta és Mária

17 éves lehettem, 18. Félszeg kamasz
a csongrádi gimnáziumban. Még nem
félig árva, még élt édesapám, aki
pár évvel később halt meg rákban.
Lobogó hosszú hajam miatt, borostás
kamasz arcom miatt kaptam tőle
egyszer egy pofont, de már nem fáj,
már ragyog. Első szerelmem nálam
egy évvel fiatalabb diáktársam,
Szabó Márta. Milyen is ez az első
szerelem, mulandó, elolvad, mint
a májusi hó. Autóstoppal mentem a
Balatonhoz, menetben útba ejtettem
a várost, Budapestet, és ott
az általam, csongrádi kamasz által
oly szeretett költőt kerestem.
Nagy Lászlót! Hogy akkor megjelent
könyvét dedikáltassam. Szívesen
fogadott. Kinek is dedikáljam a
könyvet? – kérdezte. Pironkodva fe-
leltem, nem nekem, hanem, ha lehet,
kis szerelmemnek, Szabó Mártának.

Nagy László akkor székéből nehéz
mozgásával felállt, és kócos kamaszt:
megölelt. Az én első szerelmemet is
Szabó Mártának hívták! – mondotta
lelkesülten, hozzá írtam a
Márta és Mária című versemet!
Az első szerelem, mint hó

*elolvad, de a gyermekkorból még
felsajog, szelíden simítja ingem,
ököllel üti a szívem.*

Sanyi

*17 éves lehettem, 18. Félszeg kamasz
a csongrádi gimnáziumban. Még nem
félíg árva, még élt apám, aki
pár évvel később halt meg rákban.
Lobogó hosszú hajam miatt, borostás
kamasz arcom miatt kaptam tőle
egyszer egy pofont, de már nem fáj,
már ragyog. Autóstoppal mentem
akkor is Pestre, akkor Weöres
Sándort kerestem. Weörest, ki
világirodalmi nagyság, kinek
szívében Bóbita, Bóbita játszik.
Megint azért, hogy megismerjem,
és hogy akkor megjelent könyvét
dedikáltassam. Örömmel fogadott,
körültáncoltak bennünket felesége, Amy
macskái. Kinek is dedikáljam a
könyvet? – kérdezte a költő.
Ha kérhetem, ne nekem, hanem kis
szerelmemnek, mondtam, úgy
hívják, Szabó Márta. Weöres fogta
a könyvet, és magába roskadt,
percekig gondolkodott a dedikáción,
még a homloka is gyöngyözött, azt
hihetted volna, ha látod, hogy most
költi újra Az éjszaka csodáit.
Majd hirtelen mozdulattal, váratlan
lendülettel írni kezdett, és átadta
nekem a dedikációt. Ígyen szólt:
Mártinak szeretettel Sanyi.*

*Ugyan megvan-e még e könyv valahol?
Ugyan megvan-e még e halhatatlan
dedikáció? Vagy elsüllyedt, mint
Atlantisz. Vagy tovatűnt az időben,
mint a mi leronthatatlan fiatal arcunk.*

